

DR. ZSIGA ERZSÉBET

A Zala megyei *Salomvár* községben születtem, ahol a kis dombok, mint a rózsafüzér gyöngyszemei, úgy sorakoznak a folyóparton.

Általános iskoláimat is itt végeztem.

Középiskolai éveim a zalaegerszegi *Zrínyi Miklós Gimnáziumban* folytatódtak, majd öt év "kényszermunka" következett.

A szomorú gyermekévek és a küzdelmes ifjúkor negatív élményei megérlelték bennem egy szebb, jobb és igazságosabb világ megteremtését. Sikerült a munkával szerzett jövedelmemet összegyűjteni, és a fűtés nélküli albérlet sápadt lámpafényében a továbbtanulás egyre sürgetőbb parancsának engedelmeskedve készültem az egyetemi vizsgára.

A káosz kezdett renddéz szerveződni. A sors kegyes volt hozzám és megjutalmazott.

A *SOTE Fogorvosi Karát summa cum laude minősítéssel fejeztem be.*

Munkahelyeim: Répcelak, Gellénháza és Zalaegerszeg voltak.

1972-ben férjhez mentem, *Telekesi István* gépészmérnökhöz, akiben megtaláltam lelkem jobbik felét, és akitől mindent megkaptam, amire addig csak vágytam. Egy kislányunk született 1977-ben, aki a Pécsi Tudományegyetem Jogi Karára jelentkezett.

1993-ben kezdtem el festeni, amikor leányom Pécsre került egyetemistaként. Annyi szabadidő állt rendelkezésemre a fogorvoslás mellett, hogy a festményekkel komolyabban kezdtem foglalkozni, már-már alkotássá formálni. Ettől kezdve több kiállításon is sikeresen szerepeltem. Persze ehhez kellett a férjem biztatása, elismerése és jó szándékú bírálatai.

A teljes képi megjelenéshez szintén kellett az ő precíz képkeretezése.

A kiállításaim helyszínei: *Hévíz, Balatongyörök, Keszthely és Zalaegerszeg.* A MOÍKK konferenciák helyszínein is rendszeresen kiállítottam.

A képek témáját, mint falusi gyermek, a természetből merítettem.

Leányunk négy unokával ajándékozott meg bennünket. Örömünk teljes és határtalan volt: *Zalán, Valér, Szófia és Korinna* - a jól tanuló, sportoló és szerető unokák - körében szinte álmvilágban éltünk. Ezt a harmóniát a sors megirigyelte tőlem és egyetlen szempillantás alatt véget vetett mesés életemnek, Covid képében törte ketté álmaimat és elrabolta tőlem szeretett férjemet.

Vigasztalásomra, csodálatos, empatikus N.K.R. nevű hatéves unokám a következő mondattal oldotta fel drámai helyzetemet: „*Csak az a szerencse, hogy Papiról a szép emlékek megmaradnak, mert az ő jósága és szeretete olyan, mint az Isten.*”

Zsiga Erzsébet szignója:

